

Temat pracy: Głoszenie wiary u apostoła Pawła w świetle pierwszego listu do Tesaloniczan.
Badanie historyczno-egzegetyczne.

Streszczenie

Tematem niniejszej pracy jest przedstawienie i wyjaśnienie, w jaki sposób Apostoł Paweł głosił wiarę w Kościele w Tesalonice. Badanie zakłada analizę działalności Pawła w odniesieniu do pierwszego listu do Tesaloniczan. Dodatkowo autor ogranicza zakres badania do dwóch obszarów – historycznego i egzegetycznego. Wynik takiej struktury pracy ma również odpowiedzieć na pytanie, czy głoszenie wiary przez Apostoła w Tesalonice należy uznać za sukces, czy porażkę.

Praca składa się z trzech rozdziałów:

W pierwszym rozdziale, zatytułowanym "Wprowadzenie", opisani są Paweł oraz środowisko jego czasów. Autor poświęca szczególną uwagę podejściu historyczno-socjologicznemu, które ma służyć jako tło do dalszych badań. W tym kontekście rozumiane jest również opisanie sytuacji religijnej i polityczno-społecznej, w której Apostoł Paweł żył. Poprzez zarys jego osoby przedstawiono go nie tylko jako jednostkę, ale także jako kogoś, kto miał specyficzne rozumienie wiary. Starał się powierzyć tę wiarę ludziom swoich czasów, głosząc ją na różne sposoby.

Rozdział 2, zatytułowany "Formy głoszenia wiary", składa się z dwóch podrozdziałów, które umożliwiają spojrzenie na sposoby głoszenia wiary przez Pawła z dwóch perspektyw – przyjętych i rozwiniętych form. Pierwsza część badania wskazuje na formy, które Apostoł zaczerpnął z realiów swoich czasów. Należą do nich: sieć dróg, podróże morskie, korespondencja listowna oraz prawo rzymskie. Druga część ukazuje formy, które Paweł sam rozwijał, by osiągnąć cel, jakim było głoszenie wiary. Autor pracy wymienia tu sześć sposobów głoszenia wiary: ewangelizacja, mediacja, propaganda, misja, tradycja i κοινώσια. Wszystkie te dziesięć metod lub ich kombinacje przyczyniły się do tego, że Paweł głosił wiarę Tesaloniczanom.

Trzeci rozdział, "Pierwszy List do Tesaloniczan jako miejsce głoszenia wiary", zwraca uwagę głównie na tło Listu do Tesaloniczan, czyli na geograficzno-historyczne pogłębienie miasta oraz przybycie Apostoła, a także na jego działalność w tym mieście oraz próbę datowania powstania listu. Z tymi informacjami koncentrujemy się na treści listu, z którego wybrano

cztery fragmenty, gdzie poprzez wstępną analizę egzegetyczną wiara odgrywa szczególną rolę i kieruje treścią głoszenia Pawła. Te fragmenty to: 1 Tes 1,2-10; 3,2-5.7.10; 4,14 oraz 5,8. Zawierają one także przesłania, które należy rozumieć jako pewne wytyczne głoszenia: dziękczynienie, więź, bezpieczna przyszłość z nadzieją, powrót do codziennego życia. To badanie egzegetyczne pokazuje, poprzez konkretne fragmenty biblijne, że wiara jest związana z życiem człowieka. W tym życiu, które jest pogłębione w odniesieniu do 1 Tes, człowiek zostaje umocniony we wszystkich aspektach swojego istnienia z Bogiem, przez Jezusa Chrystusa, w społeczności. Ta siła, która płynie z wiary, może być uznana za cechę charakterystyczną najstarszych listów Pawła, w których Apostoł przedstawia swoją teologię, obejmującą wiarę i jej głoszenie.

Autor ma nadzieję, że to naukowe badanie przyczyni się do dalszych badań nad głoszeniem wiary przez Pawła. W czasach, gdy wiara jest odrzucana przez wielu ludzi, rola wielkiego głosiciela z Tarsu wydaje się szczególnie pomocna w poszukiwaniu nowych dróg głoszenia i jego znaczenia dla świata